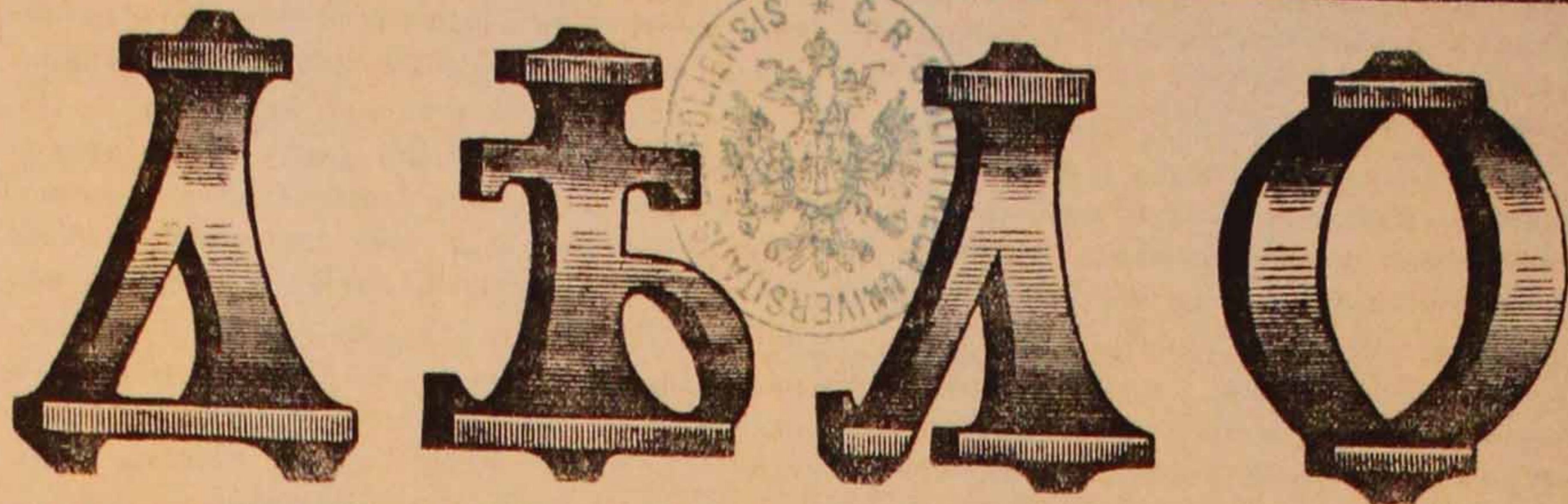

Выходить во Львовъ що Вторника, Четверга и Суботы
 крѣпъ рукописъ свѣтъ) о 4-ой год попол. Литер. додатокъ
 "Библіотекѣ найзнам. повѣстей" выходить по 2 печат. ар-
 кущѣ кожного 15-го и послѣдняго дня кожного мѣсяца.
 Редакція, администрація и экспедиція подъ Ч. 44 улицы
 Галицка.
 Все лето, посылки и рекламациі належить поросылати
 подъ адресомъ: редакція и администрація "Дѣло" Ч. 44 ул.
 Галицка.
 Рукописи не ввертаются только на попередне застере-
 женье.
 Поодинокое число стоитъ 12 кр. а в. в. бѣтъ одною
 Оголошенія привнимаются по цѣнѣ 6 кр. а в. бѣтъ одною
 строчки печатною.
 Рекламациі неопечатаній вѣдѣній бѣтъ порта.
 Предплату належить поросылати франко (вѣдлучше
 посылать переказомъ) до: Администраціи часописи "Дѣло"
 л. Галицка, Ч. 44.

Предплата на "Дѣло" для Австріи:		Для России:	
на цѣлый рокъ . . . 12 вр.	на цѣлый рокъ . . . 12 рубл.	на цѣлый рокъ . . . 6 вр.	на цѣлый рокъ . . . 6 рубл.
на полъ року . . . 6 вр.	на полъ року . . . 6 рубл.	на цѣлый рокъ . . . 8 вр.	на цѣлый рокъ . . . 8 рубл.
на четверть року . . . 3 вр.	на четверть року . . . 3 рубл.	на четверть року . . . 4 вр.	на четверть року . . . 4 рубл.
съ дод. "Библіотекѣ":	съ дод. "Библіотекѣ":	на самъ додатокъ:	на самъ додатокъ:
на цѣлый рокъ . . . 16 вр.	на цѣлый рокъ . . . 16 рубл.	на цѣлый рокъ . . . 5 вр.	на цѣлый рокъ . . . 5 рубл.
на полъ року . . . 8 вр.	на полъ року . . . 8 рубл.	на полъ року . . . 2 50	на полъ року . . . 2 р. 50к
на четверть року . . . 4 вр.	на четверть року . . . 4 рубл.	на четверть року . . . 1 25	на четверть року . . . 1 р. 25к
Для Заграниччя, окромъ России:			
на цѣлый рокъ . . . 15 вр.	на цѣлый рокъ . . . 15 рубл.	на цѣлый рокъ . . . 7 50	на цѣлый рокъ . . . 7 р. 50к
на полъ року . . . 8 вр.	на полъ року . . . 8 рубл.	на цѣлый рокъ . . . 3 75	на цѣлый рокъ . . . 3 р. 75к
на четверть року . . . 4 вр.	на четверть року . . . 4 рубл.	на цѣлый рокъ . . . 1 90	на цѣлый рокъ . . . 1 р. 90к
съ дод. "Библіотекѣ":	на самъ додатокъ:		
на цѣлый рокъ . . . 19вр.	на цѣлый рокъ . . . 19 рубл.		

ВП. Читателѣвъ въ Россіи просимо ма-
 ти на уважѣ, що въ вымовѣ *л=ji, ѓ, ѓ=i, и* (въ
 оереднѣи и на кѡнци оловъ)=*ы, и* (на початку
 оловъ и по самогласныхъ) = *і, ѓ* (на початку
 оловъ) = *ві*.

**Съ днемъ I (13) липня розпо-
 чався III. четвертьрокъ. Просимо П. Т.
 Предплатниковъ** послѣшити съ надѡсла-
 ньемъ дальшом передплаты, чтобы не
 зайшла перерва въ высылцѣ.

**Рѡвножь просимо о надѡсланье за-
 леглостей тыхъ ПП., котрымъ предплата
 вже скѡнчилась давнѣйше, бо мы муси-
 мо все нашй выдатки платити готѡвкою.**

Ново приступающій П. Т. Предплатники
 "Библіотекѣ найзнам. повѣстей" дѡстануть да-
 ромъ початковій аркушѣ розпочатои повѣсти
 "Зъ великого свѣта".

Просимо П. Т. Предплатниковъ, чтобы при змѣнѣ
 мѣсяца зволони завѡбязды подавати и давнѣйшу свою
 адресу, бо инакше тратимо богато часу, а все
 адресы годѣ въ памяти задержати.

Руске вѣче и польскій газеты.
 VII.

Пора намъ кѡнчити сей "причинокъ до
 исторіи культуры польского газетярства", ко-
 трый и такъ выпавъ троха за довгий. Намъ
 остается теперь зѡбрати въ короткихъ словахъ
 моральнй здобутки цѣлого того очерка и раз-
 двитица, чи и яку бнѣ дав намъ сказѡвку на
 будуще.

Дуже цѣкавыхъ рѣчей додумався каждый,
 кто схоже пильно вдуматися въ ѡтношенье поль-
 скихъ (особливо галицко-польскихъ) газетъ до
 нашего Вѣча. Попередъ всего, якъ мы бачили,
 Вѣче не подобалось имъ для того, що було ма-
 нифѣстацію чисто людovou, на скрѡвъ демо-
 кратичною, що показало въ руской интеллиген-
 ции намаганья — выйти по за рамки соймово-
 го парламентаризму, а пѡднати до политичной
 и громадской акціи непосредно массы народа.
 Сего "варварского" кроку польскій газеты во-
 свѣмъ не порозумѣли, донеслости его не вѣспѣ-
 ли оцѣнити, и ось въ чѡмъ жерело ихъ дикихъ
 домыслѡвъ, сплетень та ложныхъ толковѣнь.

Але для чогожь — спытаете — не поро-
 зумѣли галицкій Поляки такои простои, оче-
 видной рѣчи? Для того, що такій рѣчи зроу-
 мѣти и належно оцѣнити можуть только щирѣ
 демократы, котрѣ вѣрять въ народъ, въ
 его силу и безсмертность, котрѣ всяку свою
 роботу лишь тогда и лишь о стѡлько уважа-
 вать доброю, коли и о скѡлько она приноситъ
 хосень для загалу, головно для мужика. Тѡль-
 ко такій люде зможутъ належно оцѣнити та-
 кой фактъ, якъ наше Вѣче, свѣдѣчій и о раз-
 будженю духа народного въ масахъ нашего
 селянства и мѣщанства, и о похвальномъ на-
 маганю руской интеллигенціи — нести здобу-
 тки працѣ и мысли свои прямо, непосредно
 въ народъ. Паныскій газеты будутъ на такой
 свѣтъ глядѣти съ ненавистю и тревогою; ло-
 кайскій газеты стрѣтять его денунціаціями и
 циничными наругами, — бо першй порозумѣ-
 ютъ вправдѣ его донеслѡсть, але перелякуются,
 а другіи не входячи въ глубъ факту, вхопляютъ
 ся за першй-лѣвшій формальности, высмѣютъ
 все те, що не пѡдходить подъ ихъ вузкій, ло-
 кайскій понятя, пѡдъ ихъ воспованый смакъ.
 Тѡлько щирѣ демократы, не дѡбючи на формы,
 вѡддуть глубше въ саму рѣчь и оцѣнятъ его
 прихильно, якъ мы се бачили на Полякахъ
 корреспондентахъ "Słowa" и "Kraju".

И тутъ то мимовѡлѣ насунався намъ ва-
 жке пытанье: щожь се значить, що нынѣ, въ
 послѣдній четвертинѣ XIX вѣку, въ порѣ де-
 мokratизму, коли по суевѣдныхъ краяхъ па-
 ны, купцѣ та шляхтичѣ роблятца завязатыми
 демократами, коли въ каждой суевѣдности
 бачимо намаганя интеллигенціи — зѡйти до на-
 рода, порозумѣтись, побрататися съ нимъ, по-
 служити ему чимъ можна и двинути его до
 горы, приготоовити его до той великой роли,

котру бнѣ швидше чи пѡзнѣйше (може навѣтъ
 далеко швидше, нѣвѣжь бы сего не одному вель-
 можному бажалось) мусить ѡтграти въ исто-
 ріи, що въ такой порѣ въ конституціонній и
 вгляднои свободою слова надѣленой Галичинѣ
 нема анѣ одного широко-демократично-
 го польского органу, котрый бы супро-
 тивъ тревоги панѡвъ и лайки та страсти ло-
 кайскѣвъ, високо державъ хоругѡвъ тверезого,
 здорового розуму та не упередженои поважнои
 критики?

На те пытанье ѡтповѣдь коротка. Пова-
 жный демократичный органъ може вырости
 только на грунтѣ потребе и поглядѡвъ пова-
 жной демократичной партіи. А такои
 партіи галицкій Поляки поки-що не мають.
 Чому не мають? Се пытанье дуже цѣкаве и
 то таке, котре Поляки самі звичайно обмина-
 ютъ або на котре ѡтповѣдають зовсѣмъ недо-
 статочно.

Мы знаємо чи-мало людеи розумныхъ и
 тверезо мыслящихъ, котрѣ зовсѣмъ не вѣрять
 въ демократизмъ Поляковъ, розумѣвса, интел-
 лигентныхъ. "Все, що у нихъ есть, инеся до
 шляхты, горнеся и прилѣпляется до неи, чи то
 оно есть шляхтичъ, чи мѣщанинъ, чи хлопъ
 по походженю". Признаемося, що супротивъ
 такого погляду мы заступавмо поглядъ бѡльше
 оптимистичный. Мы вѣримо въ демократизмъ
 Поляковъ, хочъ доси вѣра наша держится
 только на досѣти нечисленныхъ, поодинокихъ
 фактахъ и особникахъ. Мы знаємо Поляковъ
 демократѡвъ, щирыхъ, всею душею ѡтданныхъ
 народови, — а хочъ доси знаємо ихъ дуже и
 дуже мало, то се ще нѣчого не доказуе: при
 прихильнѣйшихъ обставинахъ ихъ може бути
 бѡльше. Але до утвореня поважнои демокра-
 тичной партіи, особливо въ вѣхѡднѡй Галичинѣ,
 о котру намъ попередъ всего ходитъ, По-
 льякамъ, бачитца, далеко. Мы навѣтъ думаємо,
 що основанье демократичной партіи польскои
 въ вѣхѡднѡй Галичинѣ зовсѣмъ неможливе, бо
 тутъ прецѣ нема польского демосу, польского
 люду, для котрого така партія мусѣлабы пра-
 цювати. Демократична партія польска може и
 мусить вытворитися въ Краковѣ, загаломъ въ
 захѡднѡй Галичинѣ, де она буде могла опер-
 тися на масахъ польского люду.

Але поки такои партіи не ма, и думки
 о ви заснованю не слѣдно, щожь приходится
 дѣяти тымъ, хочъ и нечисленнымъ Полякамъ
 демократамъ, котрѣ проживають въ вѣхѡднѡй
 Галичинѣ? Чи мовчати, такъ якъ доси мов-
 чали, и дозволити людемъ безъ засадѣ и безъ
 характеру ширити и утверждувати межп-пле-
 менну ненависть та незгоду мѣжь Русинами
 и Поляками, на радѡсть нашихъ собльныхъ
 вороговъ? Чи може навѣтъ ставати по сторо-
 нѣ того польского газетярства и нападати на
 демократѡвъ-Русинѡвъ? Мы не перечимо, що
 трудне ихъ становитца, але всежь таки оно не
 безвыхѡдне.

Мы вже не хочемо пѡддавати имъ ради-
 кальной рады, яку въ 60-ыхъ рокахъ подававъ
 на Украинѣ Антоновичъ а у насъ Иванъ Фе-
 доровичъ: кто на руской земли, той може бу-
 ти только Русинѡмъ, або експлоататоромъ. Мы
 вѣримо, що каждый демократъ, живучій на
 руской земли, швидше чи пѡзнѣйше и самъ
 повиненъ прийти до того переконаня. Але на
 теперъ, держачися въ скромнѣйшихъ грани-
 цахъ, мы думаємо що Полякамъ-демократамъ
 въ вѣхѡднѡй Галичинѣ остается только одинъ
 выхѡдъ: зѡрганизуватися въ кружки — не-
 хай и такъ, що для забезпеченя свои окремои
 національности — и яко такій подати щиро,
 безъ вгляду на иншй побѡчий рѣчи, руку
 Русинамъ, звязатися съ демократами-Руси-
 нами до собльной работы для добра
 якъ руского такъ и польского люду. Такимъ
 чиномъ, безъ нѣякой навѣтъ принци-
 пальной шкоды для польской народности и
 безъ кривды для Русинѡвъ, скрѣплятца ряды
 демократіи галицкой, понесетца шире, розумне
 слово до хать не только руского але и поль-

ского люду, котрый доси — признайтеся
 и вѣтъдайтеся! — не чувъ такого слова, а то-
 гды собльными силами намъ удасться въ ко-
 роткѡмъ часѣ розбудити такой рухъ людовой
 въ цѣлѡй Галичинѣ, що й найзавязтѣйшій
 вороги демократизму будутъ мусѣли съ нимъ
 числитися.

А народъ, зарѡвно польскій, якъ и рускій,
 доврѣвае нынѣ до ширшого политичного и
 громадского жита, анѣвѣжь якогѡбъ бажали ему
 паны и ихъ локай. Свѣдомѡсть будитца въ
 нѣмъ. Неосвѣченный Мауръ, не знающій нѣ-
 чого о своихъ конституціонныхъ правахъ, не
 чуючій ѡтъ интеллигенціи нѣколи прихильного
 слова, доброи, братерскои рады, — той Мауръ,
 занедбанный и залишенный польскою интеллиген-
 цією, нынѣ самъ зачинае будитися до свѣдо-
 мого жита, зачинае проявляти свою волю и
 свои погляды. "Гармонія суевѡльна въ долини",
 о котрой плете "Часъ", есть и була завѣсгды
 митологією. Отъ прочитайте хочъ бы справо-
 заданье п. Жука-Скаршевского въ Грыбовѣ пер-
 редъ кѡлькама днями, — або хапаючися троха
 въ давнину, перечитайте въ справозданяхъ
 соймовыхъ въ 1861—1866 бѣсѣды послѡвъ-се-
 лянъ въ Маурцины, такого Сѣвца и др.! Кто
 въ виду такихъ фактовъ говоритъ о "гармо-
 нии въ долини", той подѡбный до струса, крѣ-
 юющего свою власну голову при надходячѡмъ
 небезпеченствѣ.

Нехай же законченье нашихъ увагъ о рус-
 скѡмъ Вѣчу буде щирымъ, братерскимъ по-
 кликомъ до тыхъ немногихъ Поляковъ-демо-
 кратѡвъ на нашѡй земли, котрѣ не хотячи со-
 лидаризуватися анѣ съ панами, анѣ съ ихъ
 локаями, бажалибы по правдѣ працювати для
 народа. Организуйтеса и подѣяти руку Руси-
 намъ! Мара историчной Польщѣ нехай не
 буде вамъ завадою тамъ, где иде о будованье
 новои, вольной домовки и для Русинѡвъ и для
 Поляковъ. Народъ будитца ѡд сну. Зарѡвно въ
 руской якъ и въ польской части Галичины
 бнѣ домагається щирыхъ речникѡвъ и провѡд-
 никѡвъ, въ польской навѣтъ тымъ конечнѣйше,
 що доси бувъ зовсѣмъ занедбанный. А коли
 покликъ нашъ останетца безъ ѡтгону въ ва-
 шихъ сердцахъ, польскій демократы, то уважай-
 те, чи не буде се троха дивно выглядати, коли
 Русины — для необходимого скрѣ-
 пления своихъ власныхъ силъ — самі
 понесутъ демократичну проповѣдь,
 кадры людowego руху мѣжь польскій
 людеи въ Захѡднѡй Галичинѣ?

**Польске товариство педагогичне
 и его зѣздъ въ Стрию.**

II.
 Въ першѡй части нашихъ замѣтокъ о т.
 зв. "кравѡмъ" товариствѣ педагогичномъ вы-
 сказали мы нашъ поглядъ на него въ стано-
 вища учителѣвъ Русинѡвъ. Зъ уваги на де-
 монстраціонно польско-патріотичный характеръ
 того товариства, який проявляється при всякихъ
 публичныхъ его выступленияхъ, мы мусѣли при-
 йти до того заключеня, що учитель Русины
 мусятъ бути не вдоволені въ тенденціи сего
 товариства педагогичного, розминувшегося съ
 своимъ властивымъ назначеньемъ, — и той
 обставинѣ мы мусѣли приписать фактъ, що
 участь учителѣвъ-членѡвъ була на послѣднѡмъ
 загальномъ зѡбрѣ товариства значно менша,
 якъ попередними роками. Якъ вѣсно, Руси-
 ны учитель численно почали були вступати
 въ руске товариство педагогичне, котре завя-
 валось було по першѡмъ Вѣчу народномъ въ
 1880 роцѣ. Колибъ до заряду того товариства
 были выбраніи все людеи съ такимъ посвяще-
 ньемъ, якъ сов. Яновскій, проф. Вредьона, о.
 Стефановичъ, проф. Вѣнцковскій, котрѣ мали-
 бы часъ и охоту ѡтдатися съ цѣлою душею
 розвоєви товариства, — то наше товариство
 педагогичне булобы нынѣ числило множество
 членѡвъ, моглобы було предприняти який по-

житочнй издавничтва для руского учитель-
 ства и руской молодѣжи, противдѣлающій гдѣ-
 якимъ тенденціоннымъ издавничтвамъ поль-
 скихъ товариствъ. Але щожь, на великій жалъ
 и на велику шкоду — зарядъ руского товари-
 ства педагогичного завѣвъ надѣвъ першого на-
 родного Вѣча, за три майже роки навѣтъ не
 скликавъ загального зѡбору, на котромъ члены
 моглобы хочъ змѣнити выдѣлъ и на мѣсце
 гдѣякихъ индиферентныхъ крылошанъ та свѣт-
 скихъ педагоговъ — выбрати для оживленя
 дѣяльности товариства живѣйшихъ людеи до
 выдѣлу... Велика шкода, що се не сталося!..
 А нынѣ дѣло стоитъ такъ, що про руске то-
 вариство нѣкто нѣчого не чувъ. Що наше то-
 вариство педагогичне моглобы богато зробити
 для пѡднесеня нашего учительства, — се добре
 розумѣють и Поляки. На сегорѡчнѡмъ зѣздѣ
 въ Стрию було внесенье одного члена, чтобы
 зѣздъ польского товариства педагогичного
 ѡтбувався چه три роки; тому спротивився
 зарядъ а въ мотивахъ своихъ устѡмъ п. Герст-
 мана сказаъ: "Усуваючися до тихой дѣяль-
 ности, мы моглибы ѡтступити наше мѣсце и
 ншѡму товариству (рускому), котре ровни-
 нулобы шкѡдливю для краю дѣяльність" (значитъ
 парализувалобы стремленя полонизаціоннй въ
 области шкѡльництва).

Якъ всякій зѣздъ педагогичного товари-
 ства, такъ и зѣздъ въ Стрию мавъ характеръ
 политичный патриотично-польскій; бѣсѣды были
 закрасеніи политичною; выкладу наукового нѣ-
 якого не було. Привѣтна бѣсѣда бурмистра
 мѣста Стрия жида Фрухтмана и ѡтповѣдь пре-
 зеса Ж. Савчиньского — выявляли закраску
 патриотично-польску. На зѣздѣ роздавано у-
 частникамъ дарованій книжки: "O patriotyzmie
 w Polsce", "O Polkach, które się szczególnie za-
 służły Ojczyźnie", "Jak uczyć początków języka
 polskiego?"

Зъ справозданя заряду товариства за ми-
 нувшій рокъ выймаемъ гдѣякіи даты и факты.
 Товариство числило 41 ѡтдѣлѡвъ съ 85 круж-
 ками педагогичными, але 7 ѡтдѣлѡвъ навѣтъ
 не вносилося съ зарядомъ, а много есть такихъ,
 котрѣ ѡтъ трехъ лѣтъ не ѡтбули засѣдана.
 Гдѣякій ѡтдѣлы зарядъ хоче розвязати. Число
 членѡвъ буде — адався — 2697. Фондъ обо-
 ротный ѡтдѣлѡвъ выносиль 7679 вр., а загаль-
 ный маетокъ товариства 28.329 вр. Запомогъ
 удѣливъ зарядъ головный лишь 300 вр. Ми-
 нувшого року при товариствѣ завязалася "сек-
 ція краєва учителѣвъ шкѡлъ высшихъ", котра
 мавъ завязувати кружки такихъ учителѣвъ по
 провинціи. (Зѣздъ ухваливъ змѣну статута
 въ тѡмъ дуѣ). Ѳтдѣлъ задатковый въ това-
 риствѣ педаг. мовчки знесеный. Товариство
 хотѣло розширити свою дѣяльність на Шлескъ,
 але хочъ министерство дозволило, то старство
 въ Цѣшинѣ не хоче потвердити статутѡвъ. По
 случаю юбилею обороны Вѣдны черезъ Соб-
 ского зарядъ старався у рады шкѡльной, чтобы
 день 12 вересня с. р. всеи школы святкували
 торжествами шкѡльными. Выдало 3 брошюры
 о Собсѡмъ, мѣжь иншими такожь руску
 "Pód Żigawpom" и мавъ выдати богато ѡбразковъ
 для дѣтей. Минувшого року товариство выдало
 50.000 (!) примѣрникѡвъ всякихъ книжѡвъ.
 Зарядъ поручивъ "Macierzy" учителѣвъ, ко-
 трыхъ она "заименувала" своими агентами.
 (О тѡмъ мы вгадували въ першѡй статіи). На
 памятникъ Мицкевича зѡбравъ зарядъ минув.
 року 600 вр. (дуже мало!).

На зѣздѣ были поставленіи гдѣякіи вне-
 сены, котрѣ были природнымъ выплывомъ фак-
 тичныхъ обставинъ, въ якихъ находится станъ
 учительскій. Внесены тѣ были ставленіи въ пе-
 реважнои части не зарядомъ, але поодинокима
 ѡтдѣлами або членами товариства. Ѳтдѣлъ тер-
 нопѡльскій вѣвѣвъ, чтобы службу учителѣвъ
 зменшити въ 40 лѣтъ на 30. Ѳтдѣлъ сокаль-
 ской поручивъ зарядови, чтобы при спѡдвѡннѣй
 ревизіи уставъ шкѡльныхъ старався о получ-
 шенье стану матеріального учителѣвъ сель-
 скихъ и мало-мѣскихъ. Ѳтдѣлъ рончицкій по-

другий в лондонських доках (варстатах корабельних). Рада санитарна велѣла сейчас дезинфекціонувати доми, в котрих мешкали заражені. Газети завзывают людей, щоб надто не переестрашувались, бо о той порѣ правильно що року холера звичка появлялася.

— Оригінальний лѣкъ на укушеня змѣй уживає наш народъ въ околицѣ Дубецка. Зъ отти пишуть намъ, що одну жѣнку, збираючи траву въ корчахъ, укусила въ ногу якась їдовита змѣя, ямовѣрно Vipera Bergus. У женщины тои сиухла заразы нога незвичайно. Прійшовши до села, закимъ насѣбла яка поміч лѣкарска, порадила ей друга селянка наловити жабу, вкинути въ квасне молоко и вложити въ тоє укушену ногу. По двоохъ годинахъ — какже очевидно — нога опасла и бѣль въ нѣй прощавъ; жѣнка дѣстала рвоту, а жабы попухли. По натертю пѣзійше ноги амоніакомъ, зовсімъ выдужала.

— Украинской штундисти. Кіевска „Заря“ подає слѣдуючій цѣкавій вѣдомости о тѣй єдиній сектѣ, котра найшла достунъ до украинского народа и чимъ разъ больше середъ него ширится. Въ ли тературѣ о мадорускихъ сектахъ приналося двѣ назвы: староштундистѣвъ и молодшоштундистѣвъ. Староштундистѣвъ уважати треба на рѣвнѣ съ Нѣмцями анабаптистами; они просили навѣтъ Лорисъ-Меликова, щобъ зачисленіи були до тои секты. Такихъ староштундистѣвъ, котрі цѣлковито приняли науку анабаптистѣвъ и змагають до сполучена съ сектою нѣмецкою, числится всего около 600 душъ, — таке число пѣдписѣвъ було на меморіалѣ поданѣмъ въ ихъ имени до Лорисъ-Меликова. Вебъ прочіи штундисти отлучилися отъ анабаптистѣвъ и навѣтъ не дуже прихильно на нихъ дивляеться. Вебъ, кто ближе занимаєся тими сектами, признають, що подѣ взглядомъ религіинымъ и громадскимъ молодшоштундисти стоять безъ порівняня више отъ староштундистѣвъ и анабаптистѣвъ. Староштундисти заклинилися въ вѣрнѣшнихъ формальностяхъ и догмахъ, а въ взаєминахъ мѣжъ собою проявляють не спѣльнѣсть, але єгоизмъ. Мѣжъ староштундистами часто даєся видѣти вызыскуваня рѣботника черезъ хазяина, бѣдного черезъ богатого, — чого мѣжъ молодшоштундистами не бачимо нѣколи. Але найважнѣйша ту єсть та рѣчь, що староштундисти пошли за Нѣмцями-анабаптистами и намагають нынѣ до цѣлковитого єнѣмеччєня. За то молодшоштундисти, кореняи Русины, держатся своєи народности и навѣтъ подекуди выстувають ворожо противъ Нѣмцѣвъ. Недавно выйшла о штундистахъ обширна праця и. Ушинского, на котру теперъ вся журналистика російска поклякуєся. Замѣтимо при сѣй случайности, що шгунда украинска, хочъ и якъ недавна, має вже и свою исторію, проявила незвичайну силу реформаторску въ пытанняхъ особливо економичного и громадского жита и выклала досыть обширну газетну литературу, богату въ дуже цѣкавіи факты.

— Зъ Роздолу пишуть намъ: Кѣлько то наш брати Поляки нацували вже паперу и чернила, пишучи войску воячину на тематъ „шизматичкои агитаци“ и пливучои зъ отти незгоди мѣжъ обома обрядами въ краю! Слѣдуючій фактъ подаєтъ вамъ образокъ, отки то властиво плыне незгода и роздоръ мѣжъ обома обрядами. Роздѣльскій ОО. Кармелиты отказалися сего року ити разомъ съ рускою процесією при освяченю поля, а то зъ тои причины, що треба було переходити по при трираменный, чѣ тамъ по ихъ названю „шизматичкій“ крестъ. Выстроумный о. Валеріанъ не хотѣвъ поклонитися трираменному крестови, хочъ пок. пана Пій IX такій самый крестъ признавъ знаменемъ для нашихъ братствъ тверезости. Соблазнъ сталася для вѣсѣхъ католикѣвъ роздѣльскихъ.

— „На бажанье мѣсячени“. Подѣ такимъ заголовкомъ оголошує єдинъ горожанинъ зъ Араду въ инсератахъ газеты „Alfold“ слѣдуюче заявленье: „Низше пѣдписаныи заявляю сямъ передъ публикою, що нѣколи больше не зайду вже нѣ до гостиници, нѣ до корчми, анѣ до нѣякого подобного мѣсца. На основѣ отже сего мого постановлєня прошу вѣсѣхъ моихъ пріятелѣвъ и знакомыхъ не замановати мене анѣ однимъ словечкомъ до подобныхъ мѣсць. Дальше, кождому, кто мене въ корчмѣ або въ подобномъ мѣсци побачить, даю повномочієсть, закадати отъ мене 50 зр. на городскихъ убогихъ, а навѣтъ може въ дорогѣ судовѣй стягнути. Арадъ, 1 лїня 1883. Ернестъ Тернай“.

— Зъ подѣ Самбора пишуть намъ: Недавно лучилося намъ переѣздити черезъ одну колову мазуруку коло Торгановичъ. Стрѣтивши селянина-мазура, спытали мы его о дороге. „Ja ta ro gusku nie rozumiem“. Мы ему зробили увагу; що зле, що онъ живучи середъ Русинѣвъ по руски не розумѣє. „Е. со mi tam! Ja tutaj na polskiej ziemi, — a Rusnaki, to zawołoki!“. — Се такоже наглядный результатъ „чисеос“ праць въ звѣстнѣмъ „kiegunku“!

— Нѣглиный папѣръ и краси вынайшовъ инженеръ французскій Г. Мерсь. Аквареля, мальована препаративными красками на его папери, кинена на пробѣ въ огонь — не згорѣла и краси въ нѣмъ не утерѣли. Такъ само выйшла цѣло и литография, помѣщена межѣ двома шибамѣ, котрі замѣнились въ пlynъ. Сей найновѣйшій вынаходъ єсть великой цѣнности, особливо для важныхъ документѣвъ.

Вѣсти єпархіальній.

Зъ АЄпархіи Львовской.

Ц. к. наместничство затвердило принять на I рѣкъ до семинаріи духовной шп. Николая Чубатого и Николая Красницкого.

Конкурсъ розписаний на гр. к. парохію при карнѣмъ заведеню мужескомъ въ Станиславѣвъ, надана цѣсарского. Речниецъ до 26 л. серпня 1883.

Завѣдѣтельство Текучої, дек. пѣтыньского подучивъ о. Мелетій Лоточкій.

Отпустку получили оо. 1) Іоанъ Порайко на 4 недѣль; 2) Іосифъ Домбчевскій зъ Ключевецъ на 6 недѣль; 3) Кирилъ Левицкій зъ Вербова на 4 недѣль; 4) Іларій Данкевичъ зъ Устя бикупского на 6 недѣль.

— **На фондъ отпендіиный имени Вол. Барѣньского** приолавъ лѣкаръ Антонъ Савкевичъ (зъ Украины) 10 рублѣвъ (= 11 зр. 82 кр.) — разомъ съ попередними 566 зр. 37 кр.

— **Для учителя п. Паславского** надѣславъ лѣкаръ С. 5 рублѣвъ.

— **Жертвы на Бурсу Братства св. о. Николая въ Станиславѣвъ** вышнувшіи отъ 20 марта до кѣнца шк. року 1883. Ви. о. Шнитко зъ Мизуня 2 зр., о. Я Гудыкъ зъ Трибуховець 2 зр., о. Левицкій зъ Майдану 3 зр., о. Левицкій зъ Нижнева 5 зр., о. М. Романовскій зъ Жидачева 1 зр., о. Корытко зъ Богатковецъ 1 зр., о. Небыловецъ зъ Перегнѣска 2 зр., Хв. Рада повѣтова въ Лѣску 10 зр., Хв. Рада повѣтова въ Старѣмъ Мѣстѣ 10 зр., Хв. Дирекція банку „Славія“ 50 зр., Хв. Рада повѣтова станицлавѣвска 100 зр., Всч. чинъ приходскій зъ Болшѣвца 4 зр., о. дек. Литвиневичъ въ Григоровѣ зъ скарбонки бурсовою 2 зр. 72 кр., зъ акафита 92 кр., о. Гомовскій зъ Блюдницъ чл. вкл. отъ себе 3 зр. и отъ братства церк. 3 зр.; о. Петрушевичъ зъ Єлуполя чл. вкл. 3 зр. и за билетъ на вечеръ 1 зр., п. П. Шанковский, укрѣчен. богооловъ 1 зр., о. Шанковский зъ Станиславова складку зъ вѣсѣля въ Крехѣвцахъ 7 зр., Хв. Рада повѣтова въ Бродкахъ 25 зр.; о. Малецкій зъ Видниова 2 зр., о. Шанковский зъ акафита въ Станиславѣвъ на празникъ перенес. мощей св. о. Николая 1 зр. 30 кр., ч. Мих. Маслѣй, господаръ зъ Лучанецъ, чл. вкл. 3 зр., п. Иваицкій, властитель реальности въ Личѣмъ 4 зр., о. Л. Мацѣльнскій дек. зъ Коронца 5 зр.; о. Кузьмовичъ зъ Мужилова отъ себе 2 зр. 63 кр. и отъ громады 2 зр. 57 кр., о. Левицкій зъ Гостова 5 зр., ч. Саврѣй, господаръ зъ Коссова складку отъ громады 3 зр., п. Петрушевичъ, учитель въ Новици жертву 2 зр. — Въ томъ числѣ въ натуральнихъ надѣслали: о. Пачовскій зъ Богородчанъ 1 сѣгъ дровъ сосновыхъ; о. Филиповичъ зъ Дубы 8 кильо 40 дека сыра и 2 кильо масла; о. Порайко зъ Станиславова 7 бохонъ цѣвъ хлѣба; о. Тышанскій зъ Бѣльча 10 кильо солонины. — За тѣ жертвы заявляєся вѣсѣмъ по вышнимъ Ви. Дателямъ щирю подяку.

Въ Станиславѣвъ дня 1 (13) червня 1883. Отъ Видѣлу Братства св. о. Николая.

Запрошеня.

I.
Масмо честь запросити Ви. руску публику, якъ мѣсцеву такъ замѣсцеву на вокально-декламаторскій вечерокъ, котрый даємо при участии рускихъ туристѣвъ въ честь бл. п. Володимира Барѣньского на дни 27 лїня (8 серпня) въ Коломыйѣ а заразомъ на спѣльну вечеру и на прощальний вечерокъ съ танцами, котрый даємо въ честь отъѣзджающихъ рускихъ туристѣвъ.

Вступъ на концертъ и вечерокъ съ танцами безплатный. Добровѣльнй датки на стипендію бл. п. Вол. Барѣньского принимає комитетъ съ подякою. Вкладка на спѣльну вечеру буде подана на запрошеняхъ, котрі стоять за вступъ. Тоалєга звичайна (домова) для вѣсѣхъ. По запрошеня просьмъ удаватися до коломыйского комитету подѣ адресою: „А. Кульчицкій, практикантъ судовый, улица Прутова.“
Коломыя дня 14 (26) лїня 1883. Отъ Комитету.

II.
Масмо честь запросити Ви. руску публику якъ мѣсцеву, такъ замѣсцеву на музыкально-декламаторскій вечерокъ, котрый даємо при участии рускихъ туристѣвъ въ Делятинѣ, а заразомъ на спѣльну вечеру и прощальний вечерокъ съ танцами, котрый даємо въ честь отъѣзджающихъ рускихъ туристѣвъ.

Вступъ на музыкально-декламаторскій вечерокъ и на вечеръ съ танцами безплатный. Вкладка на спѣльну вечеру буде подана на запрошеняхъ, котрі стоять за вступъ. Тоалєга домова. Запрошеня дѣстати можна у Делятинского комитету. Адреса: Комитетъ вечерковый въ Делятинѣ. Делятинъ, 15 (27) лїня 1883. Отъ Комитету.

ОТОВЗА.

Молодѣжъ славянска вѣдєньского университету заступлена выбраннымъ комитетомъ, постановила при святѣ устроюванѣмъ въ надолѣстѣ с. р. въ честь Ви. п. профессора дра Франца Миклосича межъ иншимъ подати Достойному Ювилатови такоже альбомъ его давнихъ ученикѣвъ и въ загалѣ вѣсѣхъ славистѣвъ. Въ тѣй цѣли проситъ комитетъ вѣсѣхъ Ви. панѣвъ, котрі коласъ были учениками проф. дра Миклосича, якъ такоже и вѣсѣхъ славистѣвъ, чтобы звали свои фотографіи, въ формѣ визитовыхъ картокъ, съ власноручнымъ пѣдписомъ, надѣслати на адресу товариства: „Akademický vřoplek“ у Вѣднѣ VIII Neudeggergasse, 23. — Заразомъ проситъ комитетъ залучити хочъ милый датокъ на покрытие коштовъ того альбома.

Подписаныи комитетъ має надѣю, що Ви. Пп. свои фотографіи якъ найкорше понадысла-

ють, чтобы можна зориєнтуватися въ объемѣ и величинѣ альбома.

Зъ уваги на великй заслуги Ювилата комитетъ сподѣєл, що загална збѣрка выпадє якъ наповнѣйше и що нѣ одиятъ зъ тыхъ Пп. не залишитъ случайности зложити свою честь на бѣльшому славистови теперѣшного часу.

Вѣдєнь, въ лїню 1883.

Дрз І. Лещевскій, въ им. комитету.

Подяка.

Свѣтлыи управляючій Совѣтъ „Народного Дому“ во Львовѣ приклонився до прошеня Выдѣлу рускои Бурсы въ Бережанахъ и на цѣли тожъ удѣльє одноразову запомогу въ квѣтѣ 50 зр. Прислану квѣту виснано въ касову книгу товариства дня 26 р. червня с. р. Подписаныи Выдѣль, подаючи сей чинъ до прилудной вѣдомости, сновияє свой милый обвязокъ и складає Свѣтлому улр. Совѣтвови „Народного Дому“ во Львовѣ за великодушный даръ всенародне и щиросердечне: „Спаси-Богъ!“
Въ Бережанахъ, 29 червня 1883.

Отъ Выдѣлу рускои Бурсы.

(Надѣсланє.)

П. Юлианъ Левицкій зволитъ подати менѣ свою адресу.

Дрз Дрималикъ, въ Жовквѣ.

Курсъ львовскій зъ дня 26. л. лїня 1883.

ПЛАТИТЬ		ЖАДАЮТЬ	
АВСТР. ВЪЛОТОВ		АВСТР. ВЪЛОТОВ	
Р. КР.	Р. КР.	Р. КР.	Р. КР.
293 75	297	168	171
290	295		
98 85	99 85		
89 25	90 25		
98 85	99 85		
101 70	102 70		
101	102 50		
98 60	99 60		
95	98		
101	102 50		
18	19 50		
22	24		
5 56	5 66		
5 58	5 68		
9 45	9 55		
9 74	9 84		
1 54	1 64		
1 16 1/2	1 18 1/2		
58 20	59		

Муштарда - Естрагонъ
въ патентованѣмъ упакованю.
Викторъ Шмидтъ и Сыны
Вѣдєньска єспєциальность
наибѣйша тутѣшна марка 1/2, 1/4, 1/2
кильовъ слонки правдивъ динъ съ єрмо-
но и охоронною маркою можъ дѣстати
въ вѣсѣхъ склєнахъ, торговляхъ корѣн-
ными товарами и деликатесами.

Важне для П. Т. Учителѣвъ и
Завѣдательѣвъ шкѣль.

ПРИБОРЫ ШКОЛЬНІИ
яко то:
зошиты, оловцѣ, пера, ручки,
чорнило, папѣръ, таблички,
рыльцѣ, крейды, губки
поручає
по якъ найдешевшій цѣнѣ

К. М. Вознякъ
во Львовѣ ул. Орменска ч. 6.
(на противъ „Народного Дому“).

Такоже за порукою мѣсцевого
предѣстателя и одного зъ членѣвъ
„Рады школьной“ даю повышєй
приборы на раты пѣсля умовы.
Съ почтеніємъ
К. М. Вознякъ.
(Цѣнники на жаданє франко.)

„Скошеный цвѣтъ“
образокъ зъ галицкои жєтѣ
Василя Барвѣнка.
Цѣна 1 зр., съ пересылкою
1 зр. 20 кр.
Дѣстати можна въ адми-
нистраціи „Дѣла“ або въ
книгарни Ставропигійскѣй.

Можуть зголоситися
два хлопцѣ Русины съ укѣбною 3-тою
класою народныхъ шкѣль до науки ре-
мѣла въ мой рѣботин — отъ 15 л. серпня.
Павло Мартинѣвъ, властитель руко-
дѣльнѣ обуви во Львовѣ ул. Руска, ч. 3

КУФРЫ
нузерки, торбы и торбинки
до подорожи — такоже вел-
кѣй приборы подорожнѣ
поручають найдешевше
Братя Лянгнеръ
Львовъ, ул. Галицка ч. 16

ПО ПОВОДУ
цѣлковитой выпродажи
продаю (5-5)
всѣяи товары колоніальній
дешевше
якъ зъ Гамбургга або Триєсту
сироваджуванъ.
Цейлонъ грубозерн. фунтъ 90 кр.
„ середна „ 80 „
Порторико добѣрна „ 72 „
Ява жовта „ 80 „
Ріо чѣльна „ 66 „
Доминго „ 60 „

Гербаты найлучшй
за фунтъ по зр. 3, 2-40 и 2.
Ликеры краснѣй и заграничнѣй,
старіи румы, аракъ и иншія то-
вары понизше цѣнѣ фабричныхъ.
Урдженя склєновъ можна на-
бути або въ цѣлости або частєю
подѣ користными условиями.

В. Маршалкевичъ,
во Львовѣ, ул. Краковска, ч. 6.

ПОХОДЪ СОБЕСКОГО
пѣдъ Вѣдєнь р. 1683.
Написавъ Стефанъ Качала.
Цѣна 20 кр.
Дѣстати можна въ адми-
нистраціи Дѣла.

НАЙНОВѢЙШЕ ВЫНАЙДЕННІИ АПАРАТЪ
ДО РОБЛЄНЯ ДРѢВОКЪ ВЪ ПОЛОТНѢ И СУКНѢ
выролкує на годину 60 дѣрѣвъ.

Найновѣйшій и поправленій
МАШИНЫ ДО ШИТ
съ гаранцією 5 лѣтъ.
Тыжневій раты 1 зр.
або пѣсля умовы.
Кѣлько єсть гдє видє купельныхъ
мѣшинъ пересылає рѣбъ рѣчно до мене
П. Т. Публика для замѣны на машины
практичній и поправнѣй.
Шумий анонєи заграничныхъ фирмъ
и множество агєнтѣвъ, котрі крутятъ
по краю, зводять **неосторожныхъ**
тавднѣтными машинами подѣ назвою
„Оригинальнй“, хотъ така машина зѣ-
пусєтъ — нѣмъ єсь єще и сплатитєся
(ратами), шнє тяжко и шкѣдитъ здо-
ровлю. (10-52)

СКОРОХОДЫ
(Велоципеды)
для хлопцѣвъ 5-ти до 15-
ти лѣтъ.
Скороходы єй єсть єз-
трема колєсами цѣль же-
лѣзній, дуже трєвалѣй, хо-
рошій и густовий; межъ
ихъ уживати и въ компаніи
и на дворѣ — и утѣ же
користей для виробѣ-
влє силъ євичныхъ у мо-
лодѣжи.
Цѣна зр. 14, 16, 18.
При высылѣ 50 зр. за
упакованье.

Замѣну и всяку направу машинъ до шитя вѣсѣхъ сєтємѣвъ, чѣвєнци, части
склєдовѣй, голки, оливу до машинъ поручає
Іосифъ Иваницкій
механикъ и єспєциальность во Львовѣ, въ готєлку Жоржа.

ПАРАСОЛЪ
въ великомъ выборѣ,
бѣловнннй, вопнянй и
шовковй. Плащъ гу-
найдеешевше поручають
Братя Лянгнеръ
Львовъ, ул. Галицка ч. 16.

„МЕРТВІИ ДУШѢ“
гумористична повѣсть **Миколая Гоголя** съ портре-
томъ автора и „Словомъ отъ Выдавицтва“ (278 сто-
рѣнъ великой 8 ки).
Цѣна 1 зр. 80 кр.; съ пересылкою почтовою 2 зр.
Дѣстати можна въ администраціи „Дѣла“ и въ
книгарни Ставропигійскѣй.